

Taxi för alla

"Taxi för alla" är ett projekt som Institutet för Independent Living påbörjade i fjol med medel från Stockholms läns landstings färdtjänst och Kommunikationsforsknings-beredningen. Syftet är att genomföra en försöksverksamhet med taxibilar som alla ska kunna åka med – alltså även personer som sitter kvar i sina rullstolar under resan. Sådana bilar går i vanlig taxitrafik redan på många håll i världen. I Storbritannien och Australien finns det lag på att samtliga taxibilar i landet skall vara tillgängliga på det sättet senast år 2004. Redan i dag är alla taxibilar i London tillgängliga.

Institutet för Independent Living anser att även i Stockholm borde kollektivtrafiken – och därtill räknar vi taxin – vara fullt användbar för människor som använder rullstol för sin förflyttning. Man ska naturligtvis kunna åka med färdtjänstbuss även i fortsättningen. Men de av oss, som behöver vara rörliga och flexibla för arbete, familjeliv och fritid, borde ha tillgång till de fördelar som bl.a. taxin erbjuder. Annars kommer vi aldrig att ha den grad av självbestämmande i vardagen som allmänheten tar för givet.

Försöksverksamheten satte i gång i september i Stockholms läns landstings regi. Ungefär två dussin rullstolstillgängliga bilar går i vanlig taxitrafik hos två taxiväxlar. (Ett tredje företag har ännu inte fått sina nya Chrysler vans med nedsänkt golv och förväntas vara med under november.) När man ringer till dessa telefonväxlar kan man be om en rullstolstillgänglig bil. Bilen ska komma inom 30 – maximalt 45 min, om man bor i Storstockholm. I takt med att antalet anpassade bilar förväntas öka under försöksverksamhetens gång, kommer väntetiden att successivt minska.

Projektet lider fortfarande av inkörningsproblem och en del kunder har blivit besvikna. Ett vanligt problem är att taxiväxeln inte kan hitta en tillgänglig bil inom den överenskomna tiden. Förbeställning hjälper inte heller, eftersom växelns trafikcentral måste lägga ut jobbet kort tid innan bilen ska hämta. Jag tror

att endast ett betydligt större antal bilar i försöket kan åtgärda problemet. Men för att fler taxiföretag ska satsa på tillgängliga bilar (som kostar mellan 80 000 kr och 200 000 kr mer än standardtypen) måste de vara säkra på att investeringen är lönsam.

Hur ser bilarna ut? Det finns en rad tekniska lösningar som bygger på vanligt förekommande minibussar av kända bilmärken, exempelvis Ford, Volkswagen, Chrysler, Mercedes m.m. som anpassats för detta syfte. Bilarna har ofta nedsänkt golv, kan niga för att sänkas ytterligare för instigning med rullstol via en kort ramp med svag lutning. Säkerhetsutrustningen består av ett fyrpunktsfastspänningssystem för rullstolen och ett trepunktsäkerhetsbälte för passageraren.

Vilka kan använda bilarna? Alla som betalar taxameteravgiften, oavsett om de är skrivna i Stockholm, Sundsvall eller Sydafrika. Men under försöksverksamheten kommer ett antal personer med tillstånd för färdtjänstbuss att få ett betalkort från färdtjänst för att bekosta resorna med taxi. Antalet resor är obegränsat pre-

cis som nu med färdtjänstbussarna. Även egenavgiften och betalningsrutinerna är oförändrade.

I försöket ska man bl.a. pröva hur deltagarnas rörlighet och livsvillkor påverkas. Försöket kommer att pågå till årsskiftet 2002/2003. Sedan bestämmer färdtjänstnämnden, med projektets utvärdering som beslutsunderlag, om försöksverksamheten ska permanentas som komplement till den nuvarande färdtjänsten.

Det finns fortfarande utrymme för fler deltagare. De måste ha tillstånd för färdtjänstbuss och vara införstådda med att delta i kvalitetsuppföljningsarbete med upprepade enkäter och intervjuer.

Om du vill delta, skriv till Institutet för Independent Living, Peterséns Väg 2, 127 41 SKÄRHOLMEN eller besök projektets webbplats på adressen <http://www.independentliving.org/docs1/taxi1.html> med bilder på tänkbara anpassade taxibilar.

ADOLF RATZKA*

VERKSAMHETSLEDARE

INSTITUTET FÖR INDEPENDENT LIVING

Adolf Ratzka på väg in i en av "Taxi för alla"-projektets anpassade bilar. Foto: Samtrans

